

46/26. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY

Luxembourg, 2026. március 24.

A Bíróság C-767/23. sz. ügyben hozott ítélete | [Remling]¹

A végső fokon eljáró nemzeti bíróságnak minden esetben indokolnia kell, miért tagadja meg az előzetes döntéshozatal iránti kérelemnek az Európai Unió Bíróságához való előterjesztését

Egy ilyen bíróságnak minden esetben – még akkor is, ha jogosult rövidített indokolással elutasítani a jogorvoslati kérelmet – célzottan és konkrétan ki kell fejtenie azokat az okokat, amelyek miatt az előzetes döntéshozatalra utalási kötelezettség alóli kivételek valamelyike fennáll.

Ebben az ügyben a Bíróságnak arról kellett döntenie, hogy összeegyeztethető-e az uniós joggal a holland jog által biztosított azon lehetőség, hogy egy legfelsőbb bíróság kizárólag rövidített indokolással utasítson el egy jogorvoslati kérelmet. Az ilyen szabályozás a megfelelő igazságszolgáltatás biztosítása érdekében arra irányul, hogy csökkentse a bírósági eljárások időtartamát, és lehetővé tegye e bíróság számára, hogy több időt szenteljen a fontos ügyeknek. A Bíróság, miután hangsúlyozza általában az előzetes döntéshozatali eljárás és különösen az előzetes döntéshozatalra utalási kötelezettség alapvető szerepét az uniós bírósági rendszerben, emlékeztet arra, hogy egy legfelsőbb bíróságot előzetes döntéshozatalra utalási kötelezettség terhel, amely alól csak három esetben mentesülhet: ha a felmerült uniós jogi kérdés nem releváns, ha a szóban forgó uniós jogi rendelkezést a Bíróság már értelmezte, vagy végül, ha az uniós jog értelmezése olyan nyilvánvaló, hogy az minden észszerű kétséget kizár. Ha egy legfelsőbb bíróság úgy ítéli meg, hogy az említett három helyzet egyike fennáll, meg kell indokolnia a Bírósághoz fordulás megtagadását, minden esetben célzottan és konkrétan kifejtve azokat az okokat, amelyek miatt álláspontja szerint nincs szükség kérdést intézni a Bírósághoz. Egy ilyen bíróság e tekintetben átveheti az alsóbb fokú bíróság által a szóban forgó jogvitában elfogadott indokokat, feltéve, hogy az alsóbb fokú bíróság kifejtette, miért áll fenn az ügyben az előbb említett három helyzet egyike.

Egy marokkói állampolgár, akinek felesége és gyermekei Hollandiában laknak, és holland állampolgársággal rendelkeznek, az Európai Unió egész területére érvényes tartózkodási engedély iránti kérelmet nyújtott be Hollandiában. Miután kérelmét elutasították azon az alapon, hogy már rendelkezett tartózkodási engedéllyel Spanyolországban, keresetet indított az Utrechtben eljáró hágai bíróság (Hollandia) előtt. Miután ezt a keresetét is elutasították, fellebbezést nyújtott be a holland államtanácshoz. Ez utóbbi úgy véli, hogy a marokkói állampolgár által felvetett, az uniós jog értelmezésére vonatkozó kérdésre adandó válasz egyértelműen kitűnik a Bíróság ítélezési gyakorlatából. Következésképpen nem köteles előzetes döntéshozatal iránti kérelmet előterjeszteni, és a jogvitában határozhat rövidített indokolással.

A rövidített indokolás e lehetőségét a külföldiek jogállásáról szóló nemzeti törvény szabályozza. Ez a holland jogalkotó által elérni kívánt egyensúlyt fejezi ki az idegenrendészeti joggal kapcsolatos bármely ügyben történő fellebbezés lehetőségének általánossá tételére irányuló szándék és annak szükségessége között, hogy az államtanács a vizsgálatát a jogegység, a jogfejlődés vagy általában véve a bírói jogvédelem érdekében megválaszolandó kérdésekre összpontosítsa.

Ebben az összefüggésben az államtanács, amely arra keresi a választ, hogy részletesen indokolnia kell-e azokat az okokat, amelyek miatt úgy véli, hogy nem köteles előzetes döntéshozatali eljárást kezdeményezni, úgy határozott, hogy kérdést terjeszt az Európai Unió Bírósága elé.

Ítéletében a Bíróság először is emlékeztet arra, hogy azokat a nemzeti bíróságokat, amelyek határozatai ellen nincs jogorvoslati lehetőség, előzetes döntéshozatalra utalási kötelezettség terheli, amely alól azonban van három kivétel (a felmerült uniós jogi kérdés relevanciájának hiánya; a Bíróság olyan határozatának megléte, amely már értelmezte a szóban forgó uniós jogi rendelkezést, vagy az acte clair esetének fennállása).²

Ennek következtében, az **előzetes döntéshozatali eljárásnak az uniós jogrendben betöltött alapvető szerepére** tekintettel, ha egy ilyen bíróság úgy dönt, hogy e kivételek valamelyike alapján nem fordul a Bírósághoz, **a határozatát minden esetben köteles indokolni, és következőképpen célzottan és konkrétan, a szóban forgó jogvita ténybeli és jogi körülményeihez igazított módon, kifejtetni azokat az okokat, amelyek miatt a három kivétel egyike fennáll.**

Ezen nem változtat az, ha valamely tagállam lehetővé teszi egy bíróság számára, hogy a megfelelő igazságszolgáltatás biztosítása érdekében a bírósági eljárások időtartamának csökkentése révén rövidített indokolást alkalmazzon. Még ilyen helyzetben is egy legfelsőbb bíróságnak **célzottan és konkrétan ki kell fejtenie azokat az okokat, amelyek miatt úgy véli, hogy igazolt az előzetes döntéshozatal iránti kérelem Bíróság elé terjesztésének hiánya.**

E tekintetben a legfelsőbb bíróság átveheti az alsóbb fokú bíróság által a szóban forgó jogvitában elfogadott indokokat, feltéve, hogy az alsóbb fokú bíróság kifejtette azokat az okokat, amelyek alapján úgy vélte, hogy a felmerült uniós jogi kérdés nem releváns, hogy a szóban forgó uniós jogi rendelkezést a Bíróság már értelmezte, vagy hogy az uniós jog értelmezése olyan nyilvánvaló, hogy az minden észszerű kétséget kizár.

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege és adott esetben az összefoglalása](#) megtalálható a CURIA honlapon.

Sajtófelelős: Szabó Mónika ☎ (+352) 4303 3047

Kövesse a híreket!

¹ A jelen ügy neve fiktív. Az nem egyezik az eljárásban részt vevő egyetlen fél valódi nevével sem.

² 1982. október 6-i Cilfit ítélet, [283/81](#), valamint a 2021. október 6-i Consorzio Italian Management és Catania Multiservizi ítélet, [C-561/19](#) (lásd még a [175/21. sz. sajtóközleményt](#)).